

tror, det var 7 Gr.s Brændevin. Jeg ved ikke, hvor man faar den. Jeg har i alt Fald det almindelige Indtryk, at det, man altid har beskæftiget sig med, er 8 Gr.s Brændevin med 47 pCt. Alkoholindhold. Men det komme vi vel nok ud over. Derimod forstaar jeg ikke rigtig den højtærede Finansministers Prisoppgivelser. Den højtærede Minister sælger Akvavitten i Litervis, men det er dog vel rimeligere at regne pr. Flaske. Han siger, at en Liter vil koste 1 Kr. 5 Øre. Omsat til en Flaske paa 3 Pægle vil det blive 76 Øre eller noget lignende. Men hvorledes kan den højtærede Finansminister komme saa højt op i sin Detailpris? Den Skat, hvormed han forøger den nuværende Brændevinsskat, er 19 Øre. Jeg tror ikke, at almindelig Aalborgakvavit, som der her er Tale om, koster mere end 55 Øre, og med Tillæg af Skatten kan det neppe komme op paa mere end 64 Øre. (Afbrydelse). Om Forladelse, her begaar jeg en Fejl. Den højtærede Finansministers Opgivelse med Hensyn til Akvavitten synes altsaa at være rigtig. Det er Kornbrændevinen, mine Bemærkninger skulde have været rettede mod. . . . Nej, det var alligevel rigtigt, hvad jeg sagde, fordi de 19 Øre jo er pr. Liter, og Skatten maa altsaa nedsættes forholdsvis, naar Litteren omsættes til en Flaske paa 3 Pægle. Noget mindre bliver det altsaa. Paa samme Maade vil ogsaa Kornbrændevinen, som Finansministeren ansatte til 60 Øre pr. Liter, neppe kunne komme op i den Detailpris, naar man lægger Skatten, 19 Øre pr. Liter, til den almindelige Detailpris, som vistnok nu er 32 Øre. Men dette spiller nu en mindre væsentlig Rolle. Det er blot et kuriøst Træk, at Finansministeren, som vilkaarlig satte Prisen ned paa den rige Befolknings Drikkevarer, samtidig havde en Tendens til at forhøje Detailprisen paa de to andre Grupper. Derved fik han dem selvfølgelig nærmere til hinanden. Men det andet Punkt er vigtigere. Hvis den højtærede Finansminister vil undersøge Kornbrændevinen virkelige Værdi, saaledes som den er for Køberen, og sammenstille den med den nye Skat, vil han se, at den er, som jeg sagde, 120 pCt. og ikke de 40 pCt., han talte om, dette ganske ud af Luften grebne Tal. Jeg vil altsaa fastholde de Tal, jeg har opstillet i en Skala fra Rigmands- til Fatigmandsforbrug fra 10 pCt. stigende op til over 100, omtrent 120 pCt.

Saa fremsatte den højtærede Finansminister nogle Bemærkninger om sin Balance. Der er her det ejendommelige, at

Finansministeren saa at sige har to Standpunkter. Det ene gaar ud paa at forklare, at han ikke paa nogen Maade har forlangt mere, end Øjeblikket kræver, og det næste gaar ud paa at vise, i hvilken Grad han har fremtidige gode Dispositionsmuligheder for alt det, han faar tilovers derigennem, at han har krævet for meget. Finansministeren gjorde nogle Bemærkninger til de Tal, jeg havde fremsat angaaende Toldindtægterne. Desværre var det kun en meget lidet detailleret Modsigelse, Finansministeren fremkom med. Han udtalte, at man havde sagt ham, at hvis man beregnede Toldindtægterne efter den gamle Beregningsmaade, maatte Budgettet være forøget med 900,000 Kr. Nuvel, det er dog altid noget. Jeg for mit Vedkommende er kommen til det Resultat, at Toldindtægterne i 1911—12 rimeligvis ville blive 48 Millioner, og at man altsaa maatte have budgetteret for næste Aar ikke 900,000, men 1½ Mill. Kr. højere, hvis man anvendte den gamle Beregningsmaade. Finansministeren har naturligvis bedre Tal til sin Raadighed, fordi han allerede kan overse Resultatet af Februar, saa jeg skal ikke paa nogen Maade bestride, at Tallet 900,000 vil vise sig at være rigtigt; det ville vi jo erfare, naar vi ere ude af denne Samling. Men hvad jeg har Lov til at sige, er, at eet er den gamle Beskatningsmetode, og et andet er at lægge den gamle Beskatningsmetode til Grund for Skatteansættelsen. Thi eet er, om man anvender en Metode, som overfor det almindelige Budget ikke spiller nogen Rolle, og hvor det er ganske ligegyldigt, om man budgetterer 4 eller 5 Mill. Kr. for lavt i Skat, hvad Statsregnskabet vil vise, at man utallige Gange har gjort; noget andet er, naar man derpaa begrunder sin Skatteudskrivning, for saa er Beregningsmetoden uheldig. Som sagt, min Opfattelse var altsaa, at Aarets Toldindtægter vilde blive 1½ Mill. Kr. højere; Finansministeren anslaa i Øjeblikket Tallet til henimod 1 Mill. Kr., men jeg tilføjer, at man saa vilkaarlig maa lægge 1 Mill. Kr. til for det følgende Aar, naar man vil tale om, hvad der er rigtigt. Med Hensyn til Skatteudskrivningen maa man regne med den ganske normale Stigning, med Hensyn til hvilken der intet som helst Tegn er paa, at den ikke vil indtræde. Den højtærede Finansminister søgte med nogle Tal at svække Indtrykket af, at der var en Stigning. Jeg har ikke gjort Stigningen større, end den virkelig er i Forhold til de foreliggende Tal. I de sidste